

Andet har han anseet det uhensigtsmæssigt at omordne den til et Artillericorps paa Grund af det meget store Materiel og den meget kostbare Ammunition, som dette vilde medføre. Fremdeles har han troet, at Artilleriet vel nu kunde med den ringe Øvelse i Geværets Brug, som Artilleriet i den senere Tid har faaet, bruges til enkelte Dele af Infanteriets lettere Tjeneste, navnlig til Bagttjenesten; men derimod har han anseet det for aldeles ugjorligt, at Artilleriet skulde kunne bruges som egentligt Infanterie ved Udfald, til Forsvar af Udenværker og overhovedet til den Deel af Infanteriets lette Tjeneste, som vilde komme til at paahvile den samlede Borgervæbning. Dette vilde han ansee for aldeles ugjorligt, uden at Artilleriet kom til at gennemgaae en meget længere Exerceerfsole end hidtil har været nødvendigt, for at kunne skaffe det de fornødne Gaandgreb til at kunne udføre Bagttjenesten, og han har derfor anseet det for en betydelig Byrde, der vilde blive paalagt de til Borgervæbningen henhørende Medlemmer, naar de nu skulde gennemgaae en vidtløftig Exerceerfsole, hvori de endog skulde lære at skyde skarpt, naturligtvis med Geværer, hvilket hidtil slet ikke har været fordret af Artilleriet. Heller ikke har han troet, at det kunde lade sig forene med Retfærdighed, at den u v æ r e n d e Infanterie skulde gennemgaae en saadan Artillerie-skole, og hvis det ikke blev Tilfældet, at det nuværende Infanterie kom til at gennemgaae Skolen, saa vilde Overgangen kunne trække sig saa langt ud, at det vilde blive vanskeligt at sige, naar da den egentlige Sammendragelse kunde see. Naar man altsaa ikke fra det Standpunkt, som jeg har tilladt mig at udvikle, gaar ud fra, at der ikke kan see en saadan Sammendragning, saa maa man ogsaa være betænkt paa at skaffe Borgervæbningen en tilstrækkelig Styrke til at udgjøre de tvende Corpser, som ere foreslaaede: et Infantericorps og et Artillericorps; thi ganske at nedlægge Artillericorpsset og blot lade Borgervæbningen bestaae af Infanterie, hvilket vel i communal Henseende turde være det Rigtigste, har dog fundet meget store Betænklichkeiten og vil vistnok ogsaa møde Modstand og velbegrunnet Modstand her i Thinget. Men

seer jeg saaledes hen til de store Vanskeligheder, som ere forbundne med fortiden at bedømme hele Sagen i dens forskjellige Details, saa kunde jeg være tilbøielig til at yttre min Mening om, at der ikke fra Regjeringens Side kunde være Noget til Hinder for, at Sagens yderligere Drøftelse udsættes til en fjernere Tid, navnlig til en af de paafølgende Rigsdagssessioner. Thi jeg kan ingenlunde troe, at Udvalget har deelt den Anskuelse, som blev udtalt af den ærede 3die Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck), naar han har deduceret Uanskeligheden af denne Sags Udsættelse med de stærke Grunde, der overhovedet skulde tale imod Borgervæbningens Bestaaen, og den ubillige Byrde, som derved blev paalagt Borgerne. Det er allerede tilstrækkelig udviklet, hvorledes denne Anskuelse rigtignok gjorde sig gjældende først i den Comitee, som blev nedsat af Communalbestyrelsen, til at tage Sagen under Forhandling; men denne Anskuelse om, at der slet ingen Borgervæbning skulde vedblive at bestaae, fandt ikke en eneste Stemme for sig i selve Communalbestyrelsen, udenfor den Comitee, som havde fremsat den. De forskellige Grunde derimod bleve kortelig gennemgaaede af Borgerrepræsentanterne, og jeg skal i saa Henseende tillade mig kortelig at fremhæve nogle af de Betragtninger, som Borgerrepræsentanterne den Gang fremsatte derimod. Comiteen havde anført, at den større Byrde, som Forpligtelsen til at tjene i Borgervæbningen eller Brandcorpsset vilde paalægge Kjøbenhavns Indvaanere fremfor de øvrige Statsborgere, burde undgaaes. Men Borgerrepræsentanterne have imidlertid allerede strax vist, at denne Byrde fuldkommen opveies af den Bestemmelse, der indeholdes i Værnepligtlovens § 40, at alle de, der ere ansatte til Tjeneste i noget borgerligt Corps heri Staden, skulle saalænge være fritagne for at udskrives til Hærens Forstærkning, saavel som ogsaa, for at tjene som Trainkuffe. Dette har Borgerrepræsentanterne anseet for et fuldkomment Æquivalent for Byrden. Naar fremdeles Comiteen havde troet, at saadanne borgerlige Corpser ikke vilde være fornødne til Overholdelsen af den indre Orden og Sikkerhed i Staden, naar Politiet gaves en hensigtsvarende Omorganisation, saa